

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

1 juni 2001

ONTWERP VAN DECREET

houdende de organisatie van de gasmarkt

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Eloi Glorieux**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, Carl Caluwé, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche ;

de heren Marc Cordeel, André Denys, Patrick Lachaert, Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Pieter Huybrechts, Jan Penris ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jan Loones.

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Bart De Smet, Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Koen Helsen, Jacques Laverge, Didier Ramoudt ;

mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

mevrouw Hilde Claes, de heer Bruno Tobback ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jos Bex.

Zie :

689 (2000-2001)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Algemene bespreking	4
A. Inleidende uiteenzetting door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	4
1. Het beheer van het aardgasdistributienet	5
2. De verkoop van aardgas aan vrije klanten	5
3. De kalender van marktopening	6
4. De openbaredienstverplichtingen	6
5. Het systeem van groenewarmtecertificaten	6
6. De reguleringsinstantie	7
7. Tot besluit	7
B. Tussenkomen van de leden en antwoord van de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	8
II. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen	13
III. Eindstemming	13
Tekst aangenomen door de commissie	14

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie heeft op 17 mei en 31 mei 2001 het ontwerp van decreet houdende de organisatie van de gasmarkt – het Aardgasdecreet – behandeld.

Na een toelichting door de minister volgde in het kader van de algemene bespreking een discussie over het energiebeleid tussen de leden van de commissie en de minister. De artikelsgewijze bespreking bleef beperkt tot de bespreking van één amendement.

Het ontwerp van decreet werd goedgekeurd met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

I. ALGEMENE BESPREKING

A. Inleidende uiteenzetting door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

In juli 2000 werd het Elektriciteitsdecreet goedgekeurd door het Vlaams Parlement en bekrachtigd door de Vlaamse regering. Het Elektriciteitsdecreet regelt de elektriciteitsvoorziening en de structuur van de elektriciteitssector in Vlaanderen. Tot voor kort maakte het monopolie van de intercommunales en van Electrabel een vrije handel in elektriciteit onmogelijk. Met het Elektriciteitsdecreet verdwijnt dit monopolie. In het afgelopen jaar werden een tiental uitvoeringsbesluiten bij het Elektriciteitsdecreet uitgewerkt, waarvan de meeste binnenkort definitief goedgekeurd zullen worden door de Vlaamse regering. Als gevolg hiervan zal iedereen, ook de gezinnen, in juli 2003 elektriciteit kunnen aankopen bij een leverancier naar keuze.

Na elektriciteit is nu ook aardgas aan de beurt. Tot nog toe werd de Europese aardgasmarkt beheerst door een aantal bedrijven die beschikken over een quasi monopolie voor de invoer, het vervoer, de distributie en de levering van aardgas. De Europese richtlijn van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas maakt een einde aan deze monopoliesituatie in alle landen van de Europese Unie. De Richtlijn bepaalt dat in de toekomst de verbruikers van aardgas stapsgewijs de mogelijkheid moeten krijgen om hun aardgasleverancier te kiezen.

Het voorliggende Aardgasdecreet regelt de omzetting van de Europese richtlijn in Vlaanderen. De

omzetting van de richtlijn biedt de opportuniteit om de Vlaamse energiebevoegdheid inzake openbare aardgasdistributie decretaal te onderbouwen. De bedoeling van de vrijmaking van de Vlaamse aardgasmarkt is om iedereen, zowel gezinnen en alleenstaanden als bedrijven, mee te laten profiteren van de voordelen van de vrijgemaakte markt. De voordelen van de vrijgemaakte markt hebben vooral betrekking op lagere prijzen en een betere dienstverlening.

Naast een aantal overeenkomsten tussen de aardgasmarkt en de elektriciteitsmarkt zijn er ook belangrijke verschillen. De overeenkomsten zijn ondermeer dat zowel elektriciteit als aardgas leidinggebonden energiedragers zijn. Veel distributiebe-drijven verdelen trouwens zowel aardgas als elektriciteit. Het meest directe verband tussen aardgas en elektriciteit is dat aardgas een brandstof is voor elektriciteitsopwekking. Er zijn evenwel ook talrijke verschillen tussen beide energiemarkten :

- In tegenstelling tot elektriciteit was de internationale handel van aardgas reeds vóór de vrijmaking van de markt sterk ontwikkeld.
- Elektriciteit is een secundaire energiedrager en kan in principe overal worden opgewekt. Aardgas is een primaire brandstof, het aantal bronnen is beperkt en meestal ver weg.
- Aardgas staat in concurrentie met andere energiedragers, vooral aardolie en steenkool, terwijl elektriciteit moeilijk of niet vervangen kan worden door andere energiedragers.
- In tegenstelling tot de elektriciteitsprijzen behoren de aardgasprijzen in België tot de laagste in Europa.
- Het Aardgasdecreet is gebaseerd op de basisprincipes van het Elektriciteitsdecreet, maar houdt rekening met de specifieke kenmerken van aardgas ten aanzien van elektriciteit. In zijn inleiding bij de bespreking van het Aardgasdecreet schetst de minister de belangrijkste krachtlijnen van het ontwerpdecreet.

Het voorliggend ontwerpdecreet heeft reeds een lange weg afgelegd, waarbij bepaalde termijnen gerespecteerd dienden te worden en waarbij diverse aanpassingen gebeurden in functie van de adviezen van de MINA-raad, de SERV en de Raad van State. Regelmatig werd grondig overleg gepleegd met betrokken partijen en met andere overheden.

Op 20 april 2001 heeft de Vlaamse regering de huidige versie van het Aardgasdecreet definitief goedgekeurd. De Vlaamse regering heeft de minister bevoegd voor het energiebeleid gelast om het ontwerpdecreet en de bijhorende memorie van toelichting in haar naam in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Het Aardgasdecreet zet op een creatieve en vooruitstrevende manier de Europese richtlijn omtrent de vrijmaking van de aardgasmarkt om in Vlaamse decreetsbepalingen. De krachtlijnen van het Aardgasdecreet kunnen worden toegelicht via zes thema's :

- het beheer van het aardgasdistributienet,
- de verkoop van aardgas aan vrije klanten,
- de kalender van marktopening,
- de openbaredienstverplichtingen,
- het systeem van groenewarmtecertificaten, en
- de reguleringsinstantie.

De distributie van aardgas zal in de toekomst opgesplitst worden in twee activiteiten die ondergebracht moeten worden in aparte vennootschappen. De twee activiteiten zijn enerzijds netbeheer en anderzijds verkoop. Het netbeheer omvat de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het aardgasdistributienet. De verkoop omvat de levering van aardgas aan vrije klanten. Vrije klanten zijn klanten die hun aardgasleverancier in de toekomst vrij zullen kunnen kiezen. De levering van aardgas aan gebonden klanten wordt voorlopig ondergebracht bij de activiteit netbeheer. Aangezien in de toekomst steeds meer gebonden klanten vrij zullen worden, krijgen we op termijn een duidelijke scheiding tussen netbeheer enerzijds en verkoop anderzijds.

1. Het beheer van het aardgasdistributienet

Het beheer van het distributienet blijft in de toekomst een monopolie-activiteit. De Vlaamse regering zal de voorwaarden bepalen waaraan de netbeheerders moeten voldoen. Deze voorwaarden hebben onder andere betrekking op de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid van de netbeheerders ten aanzien van aardgasinvoerders en aardgasleveranciers. Om discriminatie tussen gebruikers van het distributienet te voorkomen, moet vermeden worden dat invoerders en leveranciers een invloed kunnen uitoefenen op de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het distributienet.

De voorwaarden inzake beheersmatige en juridische onafhankelijkheid hebben betrekking op de activiteiten van de aardgasnetbeheerder, de deelneming van andere ondernemingen in de aardgasnetbeheerder, de deelneming van de aardgasnetbeheerder in andere ondernemingen, de verhouding van de aardgasnetbeheerder tot derden, het bestuursorgaan van de aardgasnetbeheerder, het orgaan belast met de dagelijkse leiding van de aardgasnetbeheerder en de personeelsleden van de aardgasnetbeheerder.

De Europese Richtlijn legt weliswaar alleen een boekhoudkundige scheiding tussen de activiteiten netbeheer en verkoop op. De minister is er evenwel van overtuigd dat alleen beheersmatig en juridisch onafhankelijke netbeheerders kunnen zorgen voor een vrijgemaakte energiemarkt zonder concurrentievervalsing. Diverse Europese lidstaten gaan trouwens verder dan de opgelegde boekhoudkundige scheiding tussen netbeheer en verkoop. In een voorstel tot aanpassing van de Europese Richtlijn stelt de Europese Commissie zelf voor om de beheersmatige en juridische scheiding van netbeheer en verkoop als minimum onafhankelijkheidsvoorwaarde op te leggen aan netbeheerders.

De netbeheerders zullen door de reguleringsinstantie aangeduid worden voor een hernieuwbare termijn van 12 jaar. Indien het distributienet in kwestie geheel of gedeeltelijk eigendom is van de gemeente, geeft de gemeente een quasi bindend advies voor de netbeheerder op haar grondgebied. De reguleringsinstantie zal namelijk alleen van het advies van de gemeenten kunnen afwijken als de voorgestelde netbeheerder niet aan alle voorwaarden voldoet. Verwacht wordt dat de gemeenten de huidige intercommunales als netbeheerders zullen aanduiden. Op die manier is in de toekomst voor de gemeenten een constante dividendestroom uit de aardgassector verzekerd.

2. De verkoop van aardgas aan vrije klanten

De verkoop van aardgas aan vrije klanten wordt een concurrentiële activiteit waarbij de klanten zullen kunnen kiezen tussen diverse leveranciers op basis van de prijs en de kwaliteit van de aangeboden dienstverlening. Voor de verkoop van aardgas aan vrije klanten is een leveringsvergunning vereist. De Vlaamse regering zal de voorwaarden bepalen waaraan de houders van een leveringsvergunning moeten voldoen. Deze voorwaarden hebben betrekking op de technische en financiële capaciteit en op de professionele betrouwbaarheid van de aanvrager. De leveringsvergunningen zullen door de reguleringsinstantie toegekend worden.

Op dit moment zijn de gemeenten voor de verkoop van elektriciteit georganiseerd in intercommunales. Om de financiële gevolgen van het Aardgasdecreet voor de gemeenten te beperken, mogen de netbeheerders gebonden klanten die vrije klanten worden, overdragen naar een leverancier van hun keuze. Bovendien kunnen gemeenten via intercommunales deelnemen in handelsvennootschappen die energie en energiediensten aanbieden. Op die manier kunnen zij de opgebouwde know-how blijvend valoriseren en hebben zij de mogelijkheid om hun verkoopactiviteiten verder te zetten.

3. De kalender van marktopening

Het voorliggende Aardgasdecreet voorziet dat vanaf de inwerkingtreding de volgende afnemers vrije klanten worden :

- de producenten van elektriciteit op basis van een kwalitatieve warmtekrachtinstallatie,
- de eindafnemers die meer dan 1 miljoen kubieke meter equivalent rijk aardgas per jaar verbruiken,
- de eindafnemers van gas geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen,
- de leveranciers van aardgas voor de levering van aardgas aan hun in aanmerking komende afnemers.

De Vlaamse regering zal later de criteria bepalen voor de aanduiding van bijkomende categorieën van vrije klanten. Daarbij zal rekening gehouden worden met de evolutie van de openstelling van de aardgasmarkt in de andere lidstaten van de Europese Unie en met het openstellingsritme zoals bepaald in de Europese richtlijn.

De bedoeling is dat op relatief korte termijn de Vlaamse aardgasmarkt volledig wordt vrijgemaakt. Eerst moeten evenwel de distributienetbeheerders worden aangeduid, de leveringsvergunningen worden toegekend en de openbaredienstverplichtingen worden uitgewerkt.

De Vlaamse regering kiest voor een systeem van gereguleerde toegang tot het net en niet voor een systeem van onderhandelde toegang tot het net. Bij een systeem van gereguleerde toegang tot het net worden de tarieven voor het gebruik van het aardgasdistributienet vooraf gepubliceerd. Een dergelijk systeem biedt de meeste waarborgen voor effectieve concurrentie.

4. De openbaredienstverplichtingen

De minister wil absoluut vermijden dat de vrijmaking van de aardgasmarkt ten koste gaat van ecologische en sociale doelstellingen. Daarom zal de Vlaamse regering aan de netbeheerders en aan de leveranciers een aantal openbaredienstverplichtingen opleggen. Speciale maatregelen zullen genomen worden om rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen te bevorderen. Tevens zullen sociale correcties worden doorgevoerd om de sociaal zwakkeren te beschermen.

Openbaredienstverplichtingen kunnen onderverdeeld worden in drie categorieën. De eerste categorie betreft de universele dienstverlening die betrekking heeft op investeringen in het distributienet zoals bijvoorbeeld het verplicht aanleggen van aardgasleidingen in nieuwe verkavelingen, aansluitingen op het net, de levering van een minimale hoeveelheid aardgas en allerhande sociale maatregelen. De tweede categorie betreft verplichtingen inzake milieu die betrekking hebben op acties ter bevordering van rationeel energiegebruik, hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling. De derde categorie heeft betrekking op verplichtingen inzake veiligheid en continuïteit van de leveringen.

In het Elektriciteitsdecreet werd een Energiefonds opgericht voor de financiering van de openbaredienstverplichtingen en voor het sociale energiebeleid en het beleid inzake rationeel energiegebruik van de Vlaamse regering. Het Energiefonds zal ook de reële nettokosten van de openbaredienstverplichtingen inzake aardgas ten laste nemen voorzover deze kosten een onbillijke last zouden vertegenwoordigen voor de netbeheerders en de leveranciers die tot deze verplichtingen gehouden zijn.

5. Het systeem van groenewarmtecertificaten

Via het Elektriciteitsdecreet werd een systeem van groenestroomcertificaten ingevoerd. In het voorliggende Aardgasdecreet worden de basisprincipes van een systeem van groenewarmtecertificaten opgenomen. Groene warmte is warmte geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen, zoals biogas, biomassa en zonneboilers. Het Aardgasdecreet bepaalt dat de Vlaamse regering de netbeheerders en de leveranciers kan verplichten om jaarlijks een bepaalde hoeveelheid groenewarmtecertificaten voor te leggen.

Om diverse redenen wordt het systeem van groenewarmtecertificaten voorlopig niet verder uitgewerkt. De realisatie van een certificatenstelsel

van groene warmte staat op Europees vlak veel minder ver dan het certificatsysteem voor groene stroom. Bovendien zijn in België de mogelijkheden voor groene warmte beperkter dan voor groene stroom. Ten slotte moet nagegaan worden op welke manier een gelijkaardige verplichting gelegd kan worden op de aardoliesector.

6. *De reguleringsinstantie*

Om toe te zien op de correcte werking van de vrijgemaakte elektriciteitsmarkt werd een reguleringsinstantie opgericht. Het Aardgasdecreet bepaalt dat deze reguleringsinstantie ook zal toezien op de correcte werking van de vrijgemaakte aardgasmarkt. De reguleringsinstantie krijgt als naam 'Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)'. Zij heeft voortaan een algemene taak van toezicht en controle op de toepassing van zowel het Elektriciteitsdecreet als het Aardgasdecreet. Zij heeft bovendien een regulerende en raadgevende taak ten behoeve van de Vlaamse regering inzake de organisatie en de werking van de Vlaamse elektriciteits- en aardgasmarkt.

Een eigen Vlaamse reguleringsinstantie maakt een volwaardige controle van de gewestelijke energiebevoegdheden mogelijk. De reguleringsinstantie zal onder andere de netbeheerders aanwijzen, de leveringsvergunningen afleveren, een technisch reglement voor het beheer van het distributienet opstellen en controle uitoefenen op de uitvoering van de openbardienstverplichtingen. Voor het oplossen van geschillen wordt binnen de reguleringsinstantie een bemiddelings- en arbitrage dienst en een beroepskamer opgericht.

De reguleringsinstantie zal geleid worden door een dagelijks bestuur bestaande uit een voorzitter en vijf beheerders, die elk verantwoordelijk zijn voor een directie : een technische directie elektriciteit, een technische directie aardgas, een sociaal-economische directie elektriciteit, een sociaal-economische directie aardgas en een juridische directie. Zij zullen aangesteld worden door de Vlaamse regering. De leden van het dagelijks bestuur mogen geen andere functies vervullen die hun onafhankelijkheid en objectiviteit kunnen belemmeren. Zij moeten bovendien vertrouwd zijn met de werking van de elektriciteits- en aardgassector.

De reguleringsinstantie beschikt over een dotatie van 100 miljoen frank per jaar die wordt ingeschreven op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Budgettair wordt de kostprijs gedragen door een heffing ten laste van de netbeheerders, onge-

veer 60 miljoen frank ten laste van de elektriciteitsnetbeheerders en 40 miljoen frank ten laste van de aardgasnetbeheerders. De heffing is gebaseerd op de hoeveelheid elektriciteit respectievelijk aardgas die vervoerd wordt over het distributienet.

De reguleringsinstantie staat onder toezicht van de Vlaamse regering. Het toezicht wordt uitgeoefend door een regeringscommissaris die inzage kan nemen van alle documenten van de reguleringsinstantie.

De reguleringsinstantie zal jaarlijks vóór 30 mei over haar werkzaamheden verslag uitbrengen aan de Vlaamse regering. Dit verslag zal jaarlijks, samen met een evaluatieverslag van de regeringscommissaris, de SERV, de MINA-raad en de Vlaamse regering, vóór 30 september aan het Vlaams Parlement meegedeeld worden.

Om te vermijden dat de uitvoering van bepaalde artikels vertraging zou oplopen door vertraging bij de installatie van de reguleringsinstantie, kan de Vlaamse regering in de plaats treden van de reguleringsinstantie.

7. *Tot besluit*

Tot daar een bondig overzicht van de belangrijkste krachtlijnen van het Aardgasdecreet. Dit decreet is vernieuwend voor het energiebeleid. Voorbeelden daarvan zijn de strikte scheiding tussen netbeheer en verkoop, de gereguleerde toegang tot het aardgasnet voor derden en de oprichting van een eigen Vlaamse reguleringsinstantie voor de elektriciteits- en gasmarkt. Vlaanderen vervult met dit Aardgasdecreet een voorbeeldfunctie ten aanzien van de andere gewesten.

De minister engageert zich om na de goedkeuring van het decreet door het Parlement dringend werk te maken van de nodige uitvoeringsbesluiten. De uitvoeringsbesluiten zullen onder andere betrekking hebben op de voorwaarden waaraan de netbeheerders en de leveranciers moeten voldoen, het technisch reglement voor het beheer van het distributienet en de openbardienstverplichtingen die aan de netbeheerders en de leveranciers opgelegd zullen worden. Elk ontwerp van uitvoeringsbesluit zal door de Vlaamse regering voor advies aan de SERV en de MINA-raad voorgelegd worden. Na de uitvoeringsbesluiten komt het erop aan om zo snel mogelijk de distributienetbeheerders aan te duiden en de leveringsvergunningen toe te kennen. De minister gaat ervan uit dat tegen het midden van volgend jaar de vrijmaking van de Vlaamse

aardgasmarkt een feit is zowel in theorie als in praktijk.

B. Tussenkomen van de leden en antwoord van de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

De heer Eloi Glorieux wenst in eerste instantie een aantal opmerkingen te formuleren met betrekking tot de openbaredienstverplichtingen.

Artikel 3 van de EU-richtlijn maakt expliciet melding van de mogelijkheid om aan aardgasbedrijven openbaredienstverplichtingen op te leggen. Dit is heel belangrijk, want de druk om uitgavenposten die niet onmiddellijk winst genereren te schrappen, zal zeer groot zijn. Dus moeten bepaalde sociale en ecologische verplichtingen worden opgelegd.

Artikel 19 van het ontwerpdecreet zegt dat om de openbaredienstverplichtingen te financieren, kredieten van het Energiefonds zullen worden aangewend. De memorie van toelichting stelt dat het Energiefonds de reële nettokosten van de openbaredienstverplichting slechts ten laste neemt, voorzover deze kosten “een onbillijke last zouden vertegenwoordigen voor de netbeheerders en de houders van een leveringsvergunning”. Vragen die best uitgeklaard worden, zijn volgens dit lid : wat is “een billijke last” en wie bepaalt of een last “onbillijk” is ? De heer Eloi Glorieux stelt dat moet vermeden worden dat netbeheerders en leveranciers al te snel de kostprijs van de openbaredienstverplichting afwimpelen.

In het kader van de exploitatie van het distributienet onderschrijft de Agalev-fractie ook volmondig de aanbeveling van de MINA-raad inzake de noodzaak om tot een reductie van de aardgasverliezen te komen. De aardgasverliezen in leidingen in het Vlaams distributienet gaven in 1996 aanleiding tot een metaangasemissie van ruim 11 kton (= 243 kt CO₂-equivalent). Gezien de strategieën om in Vlaanderen tot onze CO₂-verbintenis te komen, bestaan uit een amalgaam van vele maatregelen die allemaal apart een beperkte, maar samen een wezenlijke CO₂-reductie vertegenwoordigen, is het belangrijk dat alle reductiemaatregelen worden benut. Vandaar dat, – volgens de heer Eloi Glorieux –, vanuit de openbaredienstverplichtingen, de exploitanten verplicht moeten worden om te investeren in het terugdringen van de aardgasverliezen.

De heer Eloi Glorieux suggereert dat misschien via de openbaredienstverplichtingen ook weerwerk

geboden kan worden aan het nog steeds bestaand perfide systeem dat aardgasleveranciers nog altijd méér winst maken naarmate ze méér gas leveren. In het decreet wordt geen aanzet gegeven om aardgasleveranciers te dwingen hun winstmechanisme te veranderen zodat ze zich in de eerste plaats zouden zien als leveranciers van warmte en comfort, in plaats van leveranciers van aardgas. Hij stelt voor een heffing op te leggen aan de houders van een leveringsvergunning, die zo in elkaar steekt dat hun winstoptimum wordt bereikt door zo weinig mogelijk gas te leveren aan zoveel mogelijk afnemers. Zo bevoordeelt men de energiedienstleveranciers en -adviseurs ten opzichte van de gasleveranciers. Dat is trouwens een doelstelling die ook door VIREG wordt onderschreven.

Het tweede item dat de heer Eloi Glorieux wenst aan te kaarten betreft het gedeelte over “milieuvriendelijke energieopwekking”.

In verband met de groenewarmtecertificaten valt op dat deze enkel worden opgelegd aan de aardgassector en niet aan de nog meer schadelijke petroleumsector, die ook een aanzienlijk deel van de fossiele brandstof voor verwarming levert.

Wat de heer Eloi Glorieux eerder als een onaangename verrassing overkwam, was de intentie om de groenewarmtecertificaten te laten meetellen voor de 3 % duurzame stroomnorm uit het Elektriciteitsdecreet en dit laatste in die zin aan te passen. Nochtans spreekt het regeerakkoord over 3 % hernieuwbare energie in de totale energievoorziening ; het Elektriciteitsdecreet zwakt dit af tot 3 % in de elektriciteitsvoorziening en dit Aardgasdecreet zwakt dit nu nog eens af door ook groenewarmtecertificaten voor de 3 % groenestroomnorm te laten meetellen. Daardoor treden die groenewarmtecertificaten in concurrentie met hernieuwbare energiebronnen zoals wind, zon en waterkracht.

Verder stelt dezelfde spreker voor om er niet voor te opteren voor warmte- en groenestroomcertificaten door mekaar te halen om praktische redenen : al was het maar omdat groene stroom wordt uitgedrukt in MWh en groene warmte in Megajoule. Hoe wordt een hoeveelheid MJ gas omgerekend naar een hoeveelheid MWh stroom ?

Een derde vaststelling van de heer Eloi Glorieux inzake groene warmte en groenestroomvermenging, heeft te maken met het advies van de MINA-raad over het Elektriciteitsdecreet met betrekking tot de invoering van WKK-stroomcertificaten en een minimum WKK-norm. Als men het Elektriciteitsdecreet toch aanpast, is het beter een mini-

mumnorm voor x % stroom uit kwalitatieve WKK-installaties of hernieuwbare energie in te voeren met daarin een minimum van y % aan hernieuwbare energie. Concreet stelt hij voor om tegen 2010 minimum 20 % stroom uit WKK én hernieuwbare energie, met een minimum van 6 % hernieuwbare energie (zoals vastgesteld voor België in de toekomstige EU-richtlijn voor hernieuwbare energie, in tegenstelling dus tot de huidige Vlaamse norm van slechts 5 % tegen 2010). De heer Eloi Glorieux stelt trouwens vast dat België met 6 % groene elektriciteit in 2010 samen met Luxemburg, nog altijd het slechtst scoort in de EU !

Wat de groene gasnorm betreft, zou het volgens de heer Eloi Glorieux een goede zaak zijn wanneer de aardgassector zou verplicht worden een deel van het geleverde gas te vervangen door milieuvriendelijk groen gas : biogas, duurzaam geproduceerde waterstof, mijngas. Waarschijnlijk is op korte termijn enkel biogas, afkomstig van de vergisting of vergassing van biomassa, haalbaar. Deze keuze vergt wel een degelijke afstemming met het afvalbeleid. Onderzoek in die zin (VITO) zou zeker moeten gestimuleerd worden. Zelfs in bestaande netten lijkt het, volgens studies in o.a. Nederland en Denemarken, mogelijk om meer dan 10 % van het aardgas door zuiver waterstofgas te vervangen. Dit moet dan wel op een duurzame wijze worden aangemaakt. Interessant detail hierbij is dat 2 van de 3 grootste industriële afnemers van aardgas in België (BASF en Kemira) juist aardgas gebruiken voor de productie van waterstof.

In verband met de VREG, benadrukt de heer Eloi Glorieux dat de VREG onafhankelijk moet zijn, maar ook transparant en democratisch gecontroleerd moet worden. De fouten van Gazelco moeten vermeden worden. Daarom moet gegarandeerd worden dat VREG, ongeacht de geheimhoudingsplicht inzake concurrentievervalsing, de nodige informatie ter beschikking stelt zodat de maatschappelijke adviesorganen hun opdracht op een gedocumenteerde wijze kunnen vervullen.

Concluderend stelt de heer Eloi Glorieux dat met de beide Vlaamse decreten : het Elektriciteits- en Aardgasdecreet de EU-richtlijnen voor liberalisering van de Energiemarkt decretaal omgezet zijn. Nu moet er snel en prioritair werk gemaakt worden van een REG-decreet. Als men een trendbreuk op sociaal en ecologisch vlak in het energiebeleid wil realiseren, moet het REG-beleid in de volgende 3 jaren dé speerpunt van het Vlaamse Energiebeleid worden.

Misschien bestaat er in de toekomst wel behoefte aan een kaderdecreet Energie, dat de bestaande en toekomstige energiedecreten integreert. Het kaderdecreet Energie moet de verwarring wegnemen tussen groene stroom-, groene warmte- en WKK-stroomcertificaten.

Agalev zal dit aardgasdecreet mee goedkeuren, maar vraagt dat bij de uitvoeringsbesluiten en de openbaredienstverplichtingen toch rekening zal gehouden worden met de geformuleerde opmerkingen. De heer Eloi Glorieux verklaart dat hij deze materie natuurlijk ook zal blijven opvolgen en, met name inzake WKK en REG, ook zelf enkele parlementaire initiatieven zal nemen.

Minister Steve Stevaert verklaart dat het Aardgasdecreet heel sterke gelijkenissen vertoont met het Elektriciteitsdecreet. Er is vanzelfsprekend een zeer groot verschil tussen gas en elektriciteit. De herkomst van elektriciteit is belangrijk maar op het ogenblik dat elektriciteit geproduceerd is, ziet men het onderscheid niet meer. Bij gas liggen de zaken heel anders. Men heeft biogas en aardgas die men niet zomaar kan mengen op het net. Er stellen zich een aantal technische problemen die zich met elektriciteit niet stellen.

Met aardgas zit men bovendien in een concurrentievorm met aardolie. Een dergelijke vorm van concurrentie is er niet in de elektriciteitssector omdat elektriciteit een quasi uniek product is voor de zaken waarvoor dat wordt aangewend. Aardgas is op de ecologische ladder te verkiezen boven andere vormen van energie. Maar er moet over worden gewaakt dat de concurrentie in financiële termen overeind blijft. Daarom is het inderdaad belangrijk dat er een Reg-decreet komt. De minister wijst op de bevoegdheden van de Vlaamse overheid op het vlak van aardgas en aardolie. Hij ziet wel voldoende kapstokken om via een Regdecreet een aantal dingen te organiseren voor aardolie.

In verband met de geformuleerde opmerkingen van de heer Eloi Glorieux over het aardgasverlies en de CO₂ reductie verklaart de minister dat dit opgevangen wordt in de technische voorschriften. In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt dat de aardgasnetbeheerder verplicht wordt jaarlijks aan de VREG een investeringsprogramma ter goedkeuring voor te leggen waarin de inspanningen worden vermeld om het bestaande net in stand te houden en uit te breiden en om de leidingverliezen te beperken. De minister benadrukt dat men dus voldoende instrumenten heeft.

Wat de opmerkingen in verband met de VREG betreft, verduidelijkt de minister dat de VREG jaarlijks moet rapporteren aan het Parlement en de regering. Dat lijkt de minister een goede terugkoppeling.

Wat het begrip “onbillijkheid” (in artikel 19) betreft, verklaart de minister dat dit betrekking heeft op de werking van het fonds. Het is de bedoeling daarmee een solidariteitsmechanisme tot stand te brengen. Hij is van oordeel dat het begrip onbillijkheid niet verfijnder kan gedefinieerd worden. De VREG moet dat begrip definiëren en beoordelen.

De minister verduidelijkt dat het Aardgasdecreet op het vlak van groenewarmtecertificaten inderdaad niet zover gaat als het Elektriciteitsdecreet op het vlak van de groenestroomcertificaten omdat de materie anders, complexer en evolutiever is. Er is nog heel wat studiewerk nodig maar de minister is van oordeel dat er voldoende kapstokken zijn in dit decreet om verder te bouwen aan deze groenewarmtecertificaten. Het is zeker niet de bedoeling om de gestelde norm van 3% groenestroomcertificaten in het Elektriciteitsdecreet te verminderen via de groenewarmtecertificaten. De minister wenst zich echter niet omwille van onvoldoende expertise vast te pinnen op een exact percentage in deze materie. Wat er gerealiseerd wordt via het Aardgasdecreet moet bovenop de 3% van het Elektriciteitsdecreet komen. De minister opteert wel voor een uitwisselbaarheid tussen de groene stroom- en de groenewarmtecertificaten om een gezonde markt te organiseren.

De minister vindt het ook belangrijk dat er een Regdecreet komt waarin een aantal zaken worden opgenomen die niet gevat werden in het Elektriciteitsdecreet en in dit Aardgasdecreet.

De heer Jan Loones verklaart dat de VU en de ID fracties tevreden zijn met dit voorliggend decreet omdat hiermee een aantal eigen bevoegdheden een inhoudelijke beleidsopvulling krijgen. Hij kan zich volkomen achter het geformuleerde advies van de SERV scharen.

Hetzelfde lid stelt vast dat men inzake duurzaam energiebeleid een zeer grote ruimte voor invulling laat. De SERV pleit eveneens voor een groot Vlaams kaderdecreet om overlappingsen te vermijden.

In verband met de openbardienstverplichtingen is de heer Jan Loones eveneens van oordeel dat deze verplichtingen zeer wazig en breed omschreven worden.

In verband met de milieuvriendelijke energieopwekking – de groenewarmtecertificaten – is de heer Jan Loones van mening dat zeker voor de groene stroom de inzichten aan het rijpen zijn. Het blijkt dat het niet zo eenvoudig zal zijn dit zomaar in de praktijk te brengen. Men moet de opgelegde verplichtingen nakomen in redelijkheid. Het lid verwijst naar de problematiek van de off shore windmolenparken. Er woedt daaromtrent een discussie in West-Vlaanderen over de noodzakelijke uitbreiding van een energiecentrale op de kustlijn om de energie geproduceerd op zee naar het land te brengen : het betreft een centrale die in duinengebied ligt.

De heer Jan Loones heeft de indruk dat het monopolie voor verdeling van gas veel minder vast zit dan dit het geval is in de elektriciteitssector.

Concluderend stelt de heer Jan Loones dat zijn fractie tevreden is met dit decreet en vol verwachting het globaal Vlaams energiebeleidsplan afwacht.

De heer Eddy Schuermans is van oordeel dat dit ontwerp heel wat vragen onbeantwoord laat. Hij wenst vier items te ontwikkelen : er is geen kalender voor de vrijmaking van de markt ; het systeem van de groenewarmtecertificaten wordt geponeerd maar is niet uitgewerkt ; de Vlaamse regering kan in de plaats treden van de reguleringsinstantie – de rol van de regulator is cruciaal, maar de Vlaamse regering treedt nog altijd in de plaats op en voor het geheel van dit decreet bepaalt artikel 60 dat de Vlaamse regering de datum van inwerkingtreding van dit decreet vastlegt. Uiteindelijk houdt de regering zeer veel zelf in handen wat vanuit parlementair oogpunt niet toe te juichen valt.

Wat de kalender van de liberalisering van de markt betreft, verklaart de heer Eddy Schuermans dat Vlaanderen andere Europese lidstaten achterna hinkt. In 2000 was slechts 47% van de gasmarkt in België open terwijl in de zomer van 2000 in Europa 80% vrij was. Hij pleit ervoor om het tempo van de ons omringende landen te volgen.

De heer Eddy Schuermans verklaart dat de federale Gaswet in bespreking is in het federale Parlement. Hij stelt vast dat dit Vlaams Aardgasdecreet de onmiddellijke vrijmaking beoogt van grote verbruikers (met meer dan 1 miljoen m³) terwijl de federale Gaswet de cesuur legt op verbruikers met meer dan 5 miljoen m³. Daar is het tempo dus nog trager ; maar deze werkwijze betekent dat afnemers (van het transportnet) in de orde grootte van 4 miljoen m³ niet vrijgemaakt worden terwijl ver-

bruikers van 1 miljoen m³ via het distributienet wel worden vrijgemaakt. Op het terrein zal dit voor eigenaardige toestanden zorgen.

Hetzelfde lid wenst te vernemen in welke mate er overleg is geweest met de federale overheid over het totstandkomen van die federale Gaswet. Het gegeven voorbeeld toont aan dat de coördinatie toch niet optimaal was. Het is belangrijk dat men zowel op het federale als het gewestelijke niveau vergelijkbare houdingen zou aannemen.

Hetzelfde lid wenst te vernemen wat er op vlak van de groenewarmtecertificaten concreet in de praktijk mogelijk is. De vraag naar de haalbaarheid stelt zich acuut. Hij wenst te vernemen wat technisch haalbaar is.

De heer Eddy Schuermans betreurt het dat de reguleringsinstantie – de VREG – nog steeds niet operationeel is. Hij vindt dat de vrijmaking en het goed functioneren van de markt staat of valt met de werking en het functioneren van de regulator. Hij vraagt daaromtrent verduidelijking en dringt aan op een snelle inwerkingtreding van deze reguleringsinstantie.

In verband met de formulering van artikel 60 van dit decreet is de heer Eddy Schuermans van oordeel dat dit artikel legistiek niet op punt staat. Hij vindt dit artikel ongelukkig geformuleerd.

Minister Steve Stevaert verklaart dat er niet overlegd werd met de federale overheid. Hij is van oordeel dat er niet met de federale overheid moet overlegd worden omdat het Vlaams Gewest bevoegd is om dit decreet uit te vaardigen. Dit kan inderdaad tot problemen leiden die dan opgelost moeten worden door de federale overheid.

De minister benadrukt dat de liberalisering van de markt in Vlaanderen bijzonder snel verloopt. Er is geen enkel ander land dat zo snel gaat als de deelstaat Vlaanderen. Het probleem is echter dat Vlaanderen laat gestart is, juist omwille van het gegeven dat er in het verleden steeds overlegd werd met de federale overheid. Maar de minister benadrukt dat dit eigen bevoegdheden zijn waarover niet moet worden overlegd met de federale overheid.

Het resultaat na 2 jaar eigen beleid is indrukwekkend. In juli 2003 zal de elektriciteitsmarkt volledig geliberaliseerd zijn. Voor het einde van dit jaar zal er indien dit decreet wordt goedgekeurd, een opening van de gasmarkt zijn ten belope van 50%. In andere ons omringende landen is de markt een

stuk minder open : in Frankrijk is er een vrijmaking van 20 %, in Nederland is in 2002 51 % van de markt open, in Luxemburg is 50 % open, in Oostenrijk 49% en in Denemarken is slechts 30% van de markt vrijgemaakt. De minister stelt dat men waarschijnlijk zelfs zal opperen dat de liberalisering in Vlaanderen té snel verloopt. Maar als men niet snel gaat, zal dit zeker niet goed zijn voor Vlaanderen.

De minister maakt zich sterk dat de VREG voor het einde van dit jaar operationeel zal zijn. Hij hoopt in de zomerperiode een voorzitter aan te stellen.

Wat de groenewarmtecertificaten betreft kan de minister instemmen met de visie van de heer Eddy Schuermans dat men daarmee niet ver gevorderd is. Er is daar behoefte aan een discussie omdat er veel pijnpunten blijven. Zo ondermeer de discussie over de definitie van wat onder groene warmte ressorteert. Houtkachels (in huishoudens) vallen er niet onder, ook houtverbranding in industrie komt niet in aanmerking evenmin als huisvuilverbranding. Zonneboilers ressorteren wel onder groene warmte terwijl stortgas dan weer niet voldoet volgens Europa. Biogas en geothermisch gas dan wel maar dit stelt niet veel voor. De minister herhaalt dat hij het principe van groenewarmtecertificaten poneert in dit decreet maar dat het te vroeg is om dit zeer concreet te maken.

De minister maakt zich sterk dat de 3% norm opgelegd in het Elektriciteitsdecreet zal gehaald worden. Hij is het eens met de opmerking van de heer Jan Loones dat de realisatie niet gemakkelijk is en op veel problemen stuit : de problematiek van de windmolenparken in zee is daarvan inderdaad een goed voorbeeld. De zee is een federale materie gebleven en concreet op het terrein wordt men dan geconfronteerd met het Duinendecreet.

Niettemin blijft de minister erbij dat de 3% zal gehaald worden ; hij is minder optimistisch omtrent de haalbaarheid van de groenewarmtecertificaten.

Wat de discussie over de bevoegdheden betreft, verwijst de minister naar een document van de CREG waar gesteld werd dat het Vlaams Gewest bevoegd is. Het concreet functioneren moet een aanzet geven zodat de federale overheid oplossingen zoekt.

De heer Eddy Schuermans repliceert dat dit niet zijn discussiepunt was dat hij aankaarte. Hij stelt dat het zinvol was geweest dat de federale overheid de Vlaamse regering had uitgenodigd of over-

legd had over de federale Gaswet. Dit heeft niks te maken met het al dan niet respecteren van mekaar's bevoegdheden maar zou eigenaardige toestanden op het terrein kunnen vermijden of beperken.

De minister repliceert dat dit mogelijk een terechte opmerking is maar hij stelt vast dat versnelde Vlaamse initiatieven geleid hebben tot een versnelde federale aanpak. Hij verklaart dat de federaal bevoegde staatssecretaris voor Energie dit genegen is en als opportuniteit gebruikt om federaal te versnellen.

In verband met artikel 60 – de inwerkingtreding van het decreet – verwijst de minister naar dezelfde techniek die gehanteerd werd in het Elektriciteitsdecreet.

De heer Eddy Schuermans blijft erbij dat de formulering legistiek niet juist is.

Wat het al dan niet overleg met de federale overheid betreft, vraagt de heer Eddy Schuermans of het Arbitragehof de federale Gaswet kan vernietigen als er geen overleg geweest is. Het lid is van oordeel dat het Vlaams Gewest bij monde van minister Steve Stevaert een inbreng had moeten hebben in de federale Gaswet. Hij verneemt dat dit overleg er niet geweest is en dat dit dus wel een probleem is.

Minister Steve Stevaert repliceert dat de heer Eddy Schuermans dit moet vragen aan zijn voorganger op Energie, de heer Eric Van Rompuy.

De heer Eddy Schuermans herhaalt dat de aanpassing van de federale Gaswet nu aan de orde is. Hij herhaalt zijn vraag of de federale overheid minister Stevaert betrokken heeft bij deze aanpassing van de Gaswet. Indien dit niet gebeurd is, kan er zich een probleem stellen.

De minister repliceert dat dit aangeeft hoe men vroeger werkte. Hij verklaart dat hij zijn voorzorgen genomen heeft en binnen de tijdstermijn dat de Vlaamse overheid bevoegd was, is er overleg geweest. Hij durft zich niet uitspreken of de federale Gaswet door het Arbitragehof kan vernietigd worden.

De minister deelde na de vergadering mee dat er effectief over de aanpassing van de federale Gaswet overleg was tussen het federale niveau en de gewesten. Dit gebeurde op 2 mei tijdens een interministeriële conferentie energie en werd bevestigd

door een schriftelijke mededeling van 6 juni 2001 van de minister.

De heer Eddy Schuermans vermeldt dat er een bepaling is in het decreet waar het wederkerigheidsprincipe ingeschreven werd. De vraag stelt zich naar de toepasbaarheid. Zo is de Duitse markt op papier volledig vrij, in de praktijk echter niet of nauwelijks toegankelijk. Het lid vraagt of dit artikel kan ingeroepen worden om bepaalde Duitse bedrijven van het net te houden.

Minister Steve Stevaert beaamt dat de Europese regelgeving ons die mogelijkheid biedt. Het is om die reden dat dit artikel werd ingeschreven, maar de minister verklaart dat het een harde discussie zal zijn, zoals dit bv. het geval is met de Franse markt in de elektriciteitssector. Formeel is de Franse markt zeer open terwijl in de praktijk dat niet het geval is. De minister stelt dat er één angel is met name de netcapaciteit. Hij merkt op dat het voorvalt dat er een gebrek is aan netcapaciteit als beheerder X beheert, maar dat er plots wel capaciteit is als hetzelfde net in handen van Z komt. Men moet dus opletten voor protectionistische tendensen. Het moet dus meer zijn dan een formele openstelling.

De heer André Denys verwijst naar het advies van de MINA-raad waarin wordt aangedrongen op een coördinatie en integratie van de bestaande en toekomstige decreten die met energie te maken hebben.

De minister verklaart dat in artikel 55 van dit decreet de machtiging tot coördinatie wordt bepaald.

Hetzelfde lid is voorstander van één groot kaderdecreet waarin alle aspecten over energie worden opgenomen. Vanuit de bekommernissen van de decreetgever en wetgevingstechnisch zou dit een goede zaak zijn om alles doorzichtiger te houden.

De minister deelt de bekommernis van de heer André Denys maar is van oordeel dat er nu stapsgewijs moet gewerkt worden om een versnelde liberalisering van de markt te bewerkstelligen. Er is niets dat belet dat binnen twee jaar de bestaande decreten gebundeld worden in één decreet. De discussie over een Regdecreet is bovendien nog niet afgerond. In dit Regdecreet zouden een aantal aspecten m.b.t. aardolie kunnen ondergebracht worden. Minister Steve Stevaert maakt zich sterk dat de gevoerde stapsgewijze aanpak de goede techniek is om het energiebeleid te implementeren. Later kan er eventueel een kaderdecreet komen.

II. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikelen 1 tot en met 59

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

Deze artikelen worden met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 60

Een amendement voorgesteld door de heren Eddy Schuermans, André Denys, Robert Voorhamme, Eloi Glorieux en Jan Loones (*Parl. St. Vl. Parl.*, 2000-2001, nr. 689/2) strekt ertoe het woord “andere” in dit artikel te schrappen.

Het amendement wordt met 11 stemmen aangenomen.

Het geamendeerde artikel wordt met 11 stemmen aangenomen.

III. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 9 stemmen bij 2 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

De wnd. voorzitter,

Eloi GLORIEUX

Jul VAN APEREN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet geeft uitvoering aan de richtlijn 98/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas wat de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest betreft.

Artikel 3

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° aardgas : elke gasvormige brandstof van ondergrondse oorsprong die hoofdzakelijk uit methaan bestaat, met inbegrip van vloeibaar aardgas, afgekort "LNG", en met uitzondering van mijn gas ;
- 2° aardgasdistributie : de werkzaamheid die erin bestaat aardgas via plaatselijke pijpleiding-netten te leveren aan afnemers, gevestigd op het grondgebied van een of meer bepaalde gemeenten ;
- 3° Nm³ : de hoeveelheid gas die, bij een temperatuur van nul graden Celsius en onder absolute druk van 1,01325 bar, een volume van één kubieke meter inneemt ;
- 4° rijk aardgas : aardgas met een calorische bovenwaarde van 0,041868 gigajoule per Nm³ of 11,630 kWh per Nm³ ;
- 5° aardgasdistributienet : binnen een geografisch afgebakend gebied geheel van leidingen die onderling verbonden zijn en de daarmee verbonden hulpmiddelen, die noodzakelijk zijn voor de aardgasdistributie ;

- 6° directe leiding : elke leiding voor aardgasdistributie die fysiek geen deel uitmaakt van het geïnterconnecteerd aardgasdistributienet ;
- 7° geïnterconnecteerd aardgasdistributienet : elk samenstel van met elkaar verbonden netten ;
- 8° warmtekrachtinstallatie : installatie voor de gecombineerde productie van elektriciteit en warmte ;
- 9° kwalitatieve warmtekrachtinstallatie : elke warmtekrachtinstallatie die voldoet aan de voorwaarden, vastgelegd door de VREG op grond van artikel 16 van het Elektriciteitsdecreet ;
- 10° VREG : de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt zoals bedoeld in artikel 27, § 1, van het Elektriciteitsdecreet, gewijzigd bij artikel 25 van dit decreet ;
- 11° afnemer : elke eindafnemer, leverancier of tussenpersoon ;
- 12° eindafnemer : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die aardgas koopt voor eigen gebruik ;
- 13° in aanmerking komende afnemer : elke afnemer die, krachtens artikel 13 of, indien hij niet in het Vlaamse Gewest is gevestigd, krachtens de wetgeving van een ander gewest of van een andere lidstaat van de Europese Unie, het recht heeft om contracten te sluiten voor de levering van aardgas met een leverancier of tussenpersoon van zijn keuze en die daarom het recht heeft om toegang te krijgen tot het aardgasdistributienet onder de voorwaarden, bepaald in artikel 12, § 1, en artikel 15 ;
- 14° gebonden afnemer : elke niet in aanmerking komende afnemer ;
- 15° tussenpersoon : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die aardgas koopt met het oog op de doorverkoop aan een andere tussenpersoon of aan een leverancier ;
- 16° leverancier : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die aardgas verkoopt aan eindafnemers ;
- 17° aardgasnetbeheerder : elke beheerder van een aardgasdistributienet die aangewezen is overeenkomstig artikel 6 ;

- 18° leveringsvergunning : vergunning vereist voor de levering van aardgas aan in aanmerking komende afnemers zoals bepaald in artikel 16 ;
- 19° openbardienstverplichting : verplichting die betrekking heeft op de sociaal-economische, ecologische en technische aspecten van aardgasvoorziening ;
- 20° ondersteunende diensten : alle diensten die nodig zijn voor de functionering van het aardgasdistributienet ;
- 21° hernieuwbare energiebronnen : alle andere energiebronnen dan fossiele brandstoffen of kernsplijting die op een duurzame wijze ingezet kunnen worden ;
- 22° groene warmte : warmte, geproduceerd uit hernieuwbare energiebronnen ;
- 23° groenewarmtecertificaat : een overdraagbaar immaterieel goed dat aantoonst dat een producent in een daarin aangegeven jaar een daarin opgegeven hoeveelheid groene warmte, uitgedrukt in kWh, heeft opgewekt ;
- 24° minister : de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid ;
- 25° Vlaamse aardgasmarkt : alle activiteiten die verband houden met de aardgasdistributie waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is ;
- 26° Elektriciteitsdecreet : het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt ;
- 27° Gaswet : de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen ;
- 28° richtlijn : de Europese richtlijn 98/30/EG van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas ;
- 29° heffingsjaar : het kalenderjaar waarop de heffing, bedoeld in hoofdstuk IX, is verschuldigd ;
- 30° injecteren : het inbrengen van aardgas in een aardgasdistributienet vanuit een vervoernet, vanuit een ander distributienet of door een producent ;
- 31° vervoernet : het vervoernet, bedoeld in artikel 1, 10°, van de Gaswet.

HOOFDSTUK II

Aardgasdistributienetbeheer

AFDELING I

Aanwijzing van aardgasnetbeheerders

Artikel 4

Het beheer van een aardgasdistributienet wordt waargenomen door een aardgasnetbeheerder met rechtspersoonlijkheid, aangewezen overeenkomstig artikel 6, voor een hernieuwbare termijn van twaalf jaar.

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse regering stelt, na advies van de VREG, de voorwaarden vast waaraan de kandidaat-aardgasnetbeheerders zowel voor als na de aanwijzing moeten voldoen. Die hebben in ieder geval betrekking op :

- 1° de technische en financiële capaciteit van de kandidaat-aardgasnetbeheerder ;
- 2° de professionele betrouwbaarheid van de kandidaat-aardgasnetbeheerder ;
- 3° het beschikken over een eigendoms- of exploitatierecht voor het aardgasdistributienet in kwestie ;
- 4° de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid van de aardgasnetbeheerders ten aanzien van invoerders van buitenlands aardgas, houders van een leveringsvergunning en tussenpersonen.

§ 2. De voorwaarden inzake beheersmatige en juridische onafhankelijkheid, bedoeld in § 1, 4°, hebben betrekking op de activiteiten van de aardgasnetbeheerder, de deelneming van andere ondernemingen in de aardgasnetbeheerder, de deelneming van de aardgasnetbeheerder in andere ondernemingen, de verhouding van de aardgasnetbeheerder tot derden, het bestuursorgaan van de aardgasnetbeheerder, het orgaan belast met de dagelijkse leiding van de aardgasnetbeheerder en de personeelsleden van de aardgasnetbeheerder.

Artikel 6

De VREG wijst voor elk aardgasdistributienet de aardgasnetbeheerder aan. Indien het aardgasdistributienet in kwestie geheel of gedeeltelijk eigendom is van een gemeente of van een groep van gemeenten, gebeurt die aanwijzing op voorstel van deze gemeente of groep van gemeenten. De VREG kan enkel van dit voorstel afwijken indien de voorgestelde aardgasnetbeheerder niet voldoet aan een of meer voorwaarden, vastgesteld ter uitvoering van artikel 5.

Artikel 7

Het mandaat van de aardgasnetbeheerder eindigt in elk geval in geval van faillissement, ontbinding, fusie of splitsing. De VREG kan de aanwijzing van de aardgasnetbeheerder herroepen, op voorwaarde dat die werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, in geval van :

- 1° significante wijziging in het aandeelhouderschap van de aardgasnetbeheerder die de onafhankelijkheid van het beheer van het aardgasdistributienet in kwestie in het gedrang zou kunnen brengen ;
- 2° grove tekortkoming van de aardgasnetbeheerder aan zijn verplichtingen krachtens dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.

AFDELING II

Activiteiten van de aardgasnetbeheerder

Artikel 8

§ 1. De aardgasnetbeheerder staat in voor de exploitatie, het onderhoud en de ontwikkeling van het aardgasdistributienet.

In dit kader is hij voornamelijk belast met de volgende taken :

- 1° instaan voor het evenwicht van het net en voor de efficiënte, veilige en betrouwbare werking van het aardgasdistributienet ;
- 2° instaan voor de aardgasvoorziening aan de gebonden afnemers die op zijn aardgasdistributienet zijn aangesloten ;

3° voldoende capaciteit voor de distributie van aardgas aanhouden ;

4° koppelingen met andere netten exploiteren, onderhouden en eventueel ontwikkelen ;

5° uitvoeren van de openbaredienstverplichtingen, bedoeld in artikel 18, 1°.

§ 2. De categorie van gebonden afnemers die vanaf een bepaald ogenblik voldoen aan de criteria voor het bepalen van de in aanmerking komende afnemers, bedoeld in artikel 13, behalve de afnemers die van de hieraan verbonden rechten wensen gebruik te maken, moet verder voorzien worden van aardgas door een door de aardgasnetbeheerder aangewezen houder van een leveringsvergunning. De Vlaamse regering legt de nadere toepassingsregels en de te volgen procedures vast.

Artikel 9

De VREG stelt een technisch reglement op voor het beheer van het aardgasdistributienet, de toegang ertoe en de vereisten voor het aanleggen van directe leidingen.

Het technisch reglement bepaalt in ieder geval :

- 1° de technische minimeisen voor het aardgasdistributienet en de aansluitingen erop ;
- 2° de technische minimeisen voor directe leidingen ;
- 3° de operationele regels waaraan de aardgasnetbeheerder onderworpen is bij zijn technisch beheer van het aardgasdistributienet en bij de maatregelen die hij moet treffen om het hoofd te bieden aan problemen die de continuïteit van de voorziening in het gedrang kunnen brengen ;
- 4° de ondersteunende diensten die de aardgasnetbeheerder moet organiseren ;
- 5° de informatie die door de aardgasnetbeheerder moet worden verstrekt aan de beheerders van andere aardgasnetten waaraan het aardgasdistributienet is gekoppeld, om een veilige en efficiënte exploitatie, een gecoördineerde ontwikkeling en de interoperabiliteit van de netten in kwestie te waarborgen.

Artikel 10

De aardgasnetbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen afnemers of categorieën van afnemers. De persoonlijke en commerciële gegevens die hij van de afnemers verwerft bij de uitoefening van zijn taken, moet hij strikt vertrouwelijk behandelen.

Artikel 11

De personeelsleden van de aardgasnetbeheerder zijn gebonden door het beroepsgeheim. Zij mogen de vertrouwelijke gegevens die hen ter kennis zijn gekomen op grond van hun functie bij de aardgasnetbeheerder in het kader van de uitvoering van hun taken, bedoeld in artikel 8, aan niemand bekendmaken, behalve wanneer zij worden opgeroepen om in rechte te getuigen, onverminderd de mededelingen aan beheerders van andere aardgasnetten of aan de VREG die uitdrukkelijk door dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan zijn bepaald of toegelaten en onverminderd andere wettelijke bepalingen.

Elke overtreding van dit artikel wordt gestraft met de straffen, bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

HOOFDSTUK III

Toegang tot het aardgasdistributienet

Artikel 12

§ 1. Elke aardgasnetbeheerder maakt de geldende tarieven bekend voor de toegang tot zijn net, alsmede de tarieven voor ondersteunende diensten die hij levert. De in aanmerking komende afnemers hebben recht op toegang tot het aardgasdistributienet tegen deze bekendgemaakte tarieven.

§ 2. Een aardgasnetbeheerder kan een verzoek om toegang tot het aardgasdistributienet dat hij beheert enkel afwijzen in een of meer van de onderstaande gevallen :

1° indien de veilige en betrouwbare werking van het aardgasdistributienet in het gedrang komt ;

2° indien zijn aardgasdistributienet over onvoldoende capaciteit beschikt om het vervoer te verzekeren ;

3° indien de toegang tot het aardgasdistributienet de goede uitvoering van een openbardienstverplichting door de betrokken aardgasnetbeheerder verhindert ;

4° indien de aanvrager niet voldoet aan de technische minimumeisen zoals bepaald in artikel 9, 1°.

In geval van een weigering stuurt de aardgasnetbeheerder aan de verzoeker een grondig gemotiveerde verklaring. Tegen deze weigering kan in beroep gegaan worden bij de VREG.

Artikel 13

§ 1. De volgende categorieën van afnemers worden onmiddellijk als in aanmerking komende afnemer beschouwd :

1° de eindafnemers die elektriciteit produceren door middel van een kwalitatieve warmtekrachtinstallatie, wat de afname van aardgas ten behoeve van die installatie betreft via een aansluitpunt op het aardgasdistributienet ;

2° de eindafnemers die meer dan 1 miljoen Nm³ equivalent rijk aardgas per jaar verbruiken op basis van het verbruik op de locatie ;

3° de eindafnemers van een hoeveelheid gas bij een leverancier die deze hoeveelheid gas betreft uit hernieuwbare energiebronnen voorzover dit gas werd geproduceerd in het Vlaamse Gewest en werd toegevoegd aan het aardgasnet na opwerking tot aardgaskwaliteit ;

4° de houders van een leveringsvergunning voor de hoeveelheid aardgas, verbruikt door hun afnemers die zijn aangewezen als in aanmerking komend, om deze afnemers te bevoorraden.

§ 2. De Vlaamse regering kan nadere regels vastleggen betreffende de voorwaarden, opgelegd in § 1.

§ 3. Rekening houdend met de evolutie van de openstelling van de aardgasmarkt in de andere lidstaten van de Europese Unie en met het openstellingsritme zoals bepaald in de Europese richtlijn 98/30/EG, bepaalt de Vlaamse regering, na advies

van de VREG, welke andere categorieën van afnemers in aanmerking komen.

Artikel 14

De Vlaamse regering kan, na advies van de VREG, onder de door haar bepaalde voorwaarden, de minister machtigen om de toegang tot het aardgasdistributienet te beperken of te verbieden voor de leverancier van aardgas die gevestigd is in een andere lidstaat van de Europese Unie en van wie het aardgas bestemd is voor in het Vlaamse Gewest gevestigde in aanmerking komende afnemers. Dat gebeurt voorzover de afnemer, indien hij in de lidstaat van de betreffende leverancier zou zijn gevestigd, geen in aanmerking komende afnemer zou zijn krachtens de regelgeving van deze lidstaat.

Artikel 15

De VREG legt de gedragscode voor toegang tot het net vast. De gedragscode bepaalt in ieder geval :

- 1° de procedures en nadere regels voor de aanvraag voor toegang tot het net ;
- 2° de gegevens die de leveranciers aan de aardgasnetbeheerder moeten verstrekken ;
- 3° de voorzorgsmaatregelen die door de aardgasnetbeheerder moeten worden genomen ter bescherming van de vertrouwelijkheid van de persoonlijke en commerciële gegevens van de afnemers ;
- 4° de termijnen waarbinnen de aardgasnetbeheerder moet antwoorden op de aanvragen voor toegang tot het aardgasdistributienet.

HOOFDSTUK IV

Leveringsvergunningen

Artikel 16

§ 1. Voor de levering van aardgas aan in aanmerking komende afnemers is een leveringsvergunning vereist.

§ 2. Aan een aardgasnetbeheerder kan enkel een leveringsvergunning worden verleend voor de uitvoering van de verplichtingen, opgenomen in artikel 18, 1°.

§ 3. Voor de levering van aardgas aan in aanmerking komende afnemers kunnen de intercommunales, bij beslissing van de algemene vergadering en in het kader van hun statutair doel, deelnemen in vennootschappen die energie en energiediensten aanbieden.

§ 4. De leveringsvergunningen worden door de VREG toegekend.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt, na advies van de VREG :

1° de criteria voor de toekenning, de wijziging en de intrekking van de leveringsvergunningen, die in ieder geval betrekking zullen hebben op :

- a) de technische en financiële capaciteit van de aanvrager ;
- b) de professionele betrouwbaarheid van de aanvrager ;
- c) de capaciteit van de aanvrager om aan de behoeften van zijn afnemers te voldoen ;
- d) de openbardienstverplichtingen, bedoeld in artikel 18, 2° ;
- e) de beheersmatige en juridische onafhankelijkheid van de aanvrager ten opzichte van de aardgasnetbeheerders of de vervoerondernemingen, bedoeld in artikel 1 van de Gaswet ;

2° de procedure voor de toekenning van de leveringsvergunningen, inzonderheid de vorm van de aanvraag, het onderzoek van het dossier en de vergoeding die hiervoor betaald moet worden, de termijnen waarbinnen de VREG moet beslissen en haar beslissing aan de aanvrager moet medelen en de beroepsprocedure ;

3° wat er met de leveringsvergunning gebeurt in geval van controlewijziging, fusie of splitsing van de houder, en, in voorkomend geval, de te vervullen voorwaarden en de te volgen procedures voor het behoud of de hernieuwing van de leveringsvergunning in deze gevallen.

HOOFDSTUK V

Toelatingen

Artikel 17

Voor de aanleg van een aardgasleiding dienstig voor de uitbouw van een aardgasdistributienet, en een directe leiding moet een toelating verkregen worden van de eigenaar van het domein waarop of waaronder de aardgasleiding of de directe leiding aangelegd zal worden. Indien de eigenaar van het domein geen toelating wil geven, kan de minister, na onderzoek, de toelating geven via een verklaring van openbaar nut.

De Vlaamse regering stelt de nadere toepassingsregels, procedures en criteria vast. Die moeten objectief en niet-discriminatoir zijn.

De toelating voor de aanleg van een directe leiding kan afhankelijk worden gesteld van een weigering van toegang tot het aardgasdistributienet of van het ontbreken van een aanbod tot gebruik van een aardgasdistributienet tegen redelijke economische en technische voorwaarden.

De Vlaamse regering stelt de rechten en de verplichtingen in hoofde van de houders van een toelating vast voor het aanleggen van een aardgasleiding, bedoeld in het eerste lid.

HOOFDSTUK VI

Openbaredienstverplichtingen

Artikel 18

De Vlaamse regering kan, na advies van de VREG :

1° de aardgasnetbeheerders openbaredienstverplichtingen opleggen die betrekking kunnen hebben op :

- a) investeringen in het aardgasdistributienet ;
- b) aansluiting van de afnemers op het aardgasdistributienet ;
- c) de ononderbroken levering van een minimale hoeveelheid aardgas in geval van niet-betaling van de aardgasfactuur en de verzekerde bevoorrading van de afnemers als de hou-

der van een leveringsvergunning zijn verplichtingen niet nakomt ;

- d) de veiligheid, continuïteit, regelmaat en kwaliteit van leveringen van aardgas ;
 - e) maatregelen van sociale aard ;
 - f) programma's ter bevordering van rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen ;
 - g) minimumnormen inzake het rationeel energiegebruik bij hun eindafnemers ;
 - h) informatie en sensibilisering over het aardgasverbruik en de aardgaskosten van de eindafnemers.
- 2° de houders van een leveringsvergunning openbaredienstverplichtingen opleggen die betrekking kunnen hebben op :
- a) de veiligheid, continuïteit, regelmaat en kwaliteit van leveringen van aardgas ;
 - b) maatregelen van sociale aard ;
 - c) programma's ter bevordering van rationeel energiegebruik en hernieuwbare energiebronnen ;
 - d) minimumnormen inzake het rationeel energiegebruik bij hun eindafnemers ;
 - e) informatie en sensibilisering over het aardgasverbruik en de aardgaskosten van de eindafnemers ;
 - f) minimumnormen inzake de verkoop van milieuvriendelijker gas dan aardgas.

Artikel 19

De Vlaamse regering beschikt over de kredieten van het Energiefonds, bedoeld in artikel 20 van het Elektriciteitsdecreet, voor de financiering van de openbaredienstverplichtingen, bedoeld in artikel 18, van haar sociale energiebeleid en van haar beleid inzake het rationeel energiegebruik.

HOOFDSTUK VII

Bevordering van milieuvriendelijke
energieopwekking

Artikel 20

De Vlaamse regering kan een systeem van groene-warmtecertificaten instellen.

Artikel 21

De VREG verleent op aanvraag van een producent per schijf van 1000 kWh groene warmte een certificaat voor de hoeveelheid groene warmte waarvan de aanvrager heeft aangetoond dat die geleverd wordt aan een warmteverbruiker en in het Vlaamse Gewest is geproduceerd.

De Vlaamse regering stelt nadere toepassingsregels en procedures vast voor het toekennen van groene-warmtecertificaten.

Artikel 22

§ 1. De Vlaamse regering kan iedere aardgasnetbeheerder en iedere houder van een leveringsvergunning voor de levering van aardgas aan eindafnemers via het aardgasdistributienet, verplichten jaarlijks voor 31 december een door de Vlaamse regering te bepalen aantal groenewarmtecertificaten aan de VREG voor te leggen.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt welke groene-warmtecertificaten in aanmerking komen om te voldoen aan deze verplichting.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt onder welke omstandigheden het voorleggen van het aantal groenewarmtecertificaten geheel of gedeeltelijk kan worden vervangen door het voorleggen van een aantal groenestroomcertificaten, als bedoeld in artikel 2, 17°, van het Elektriciteitsdecreet.

Artikel 23

Aan artikel 24 van het Elektriciteitsdecreet wordt een tweede lid toegevoegd dat luidt als volgt :

"De Vlaamse regering bepaalt onder welke omstandigheden het voorleggen van het aantal groenestroomcertificaten, bedoeld in artikel 23, § 2, geheel of gedeeltelijk kan worden vervangen door het voorleggen van een aantal groenewarmtecertificaten, als bedoeld in artikel 3, 23°, van het decreet van [...] houdende de organisatie van de gasmarkt."

HOOFDSTUK VIII

De Vlaamse Reguleringsinstantie
voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Artikel 24

In artikel 2 van het Elektriciteitsdecreet wordt 21° vervangen door wat volgt :

"21° reguleringsinstantie : de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en de Gasmarkt, afgekort de VREG ; de instelling van openbaar nut die instaat voor de regulering, de controle en de transparantie van de Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt en opgericht wordt door artikel 27, § 1".

Artikel 25

In artikel 27, § 1, van hetzelfde decreet wordt het woord "reguleringsinstantie" vervangen door de woorden "Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt".

Artikel 26

De VREG ontwikkelt passende en doelmatige mechanismen voor regulering, controle en transparantie voor de Vlaamse aardgasmarkt. Ze heeft een algemene taak van toezicht en controle op de toepassing van de betreffende decreten en reglementen en een regulerende en raadgevende taak ten behoeve van de Vlaamse regering inzake de organisatie en de werking van de Vlaamse aardgasmarkt.

Daartoe zal de VREG :

- 1° gemotiveerde adviezen geven en voorstellen voorleggen in de gevallen, bepaald door dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan ;
- 2° op eigen initiatief of op verzoek van de minister of de Vlaamse regering studies uitvoeren in verband met de Vlaamse aardgasmarkt ;
- 3° de aardgasnetbeheerders aanwijzen en de controle uitoefenen op de conformiteit van de aardgasnetbeheerders met de criteria zoals ze zijn opgesteld volgens de bepalingen van artikel 5 ;
- 4° leveringsvergunningen afleveren en de controle uitoefenen op de conformiteit van de houders van een leveringsvergunning met de criteria zoals opgesteld volgens de bepalingen van artikel 16, § 5, 1° ;
- 5° een technisch reglement opstellen voor het beheer van het aardgasdistributienet, de toegang ertoe en de vereisten voor het aanleggen van directe leidingen en controle uitoefenen op de toepassing ervan ;
- 6° een gedragscode voor de toegang tot het net opstellen ;
- 7° controle uitoefenen op de uitvoering van de openbaredienstverplichtingen, bedoeld in artikel 18 ;
- 8° het fonds, bedoeld in artikel 19, beheren ;
- 9° geschillen beslechten die betrekking hebben op de toegang tot het aardgasdistributienet, met uitzondering evenwel van de geschillen inzake contractuele rechten en verbintenissen ;
- 10° aanvragen voor afwijkingen van de toegang tot het net behandelen zoals bedoeld in artikel 25 van de richtlijn ;
- 11° alle andere taken uitvoeren die haar door decreten, besluiten, reglementen en beslissingen van de Vlaamse regering betreffende de organisatie van de aardgasmarkt worden toevertrouwd.

Artikel 27

In artikel 31, § 1, van het Elektriciteitsdecreet wordt het woord "drie" vervangen door het woord "vijf".

Artikel 28

Artikel 29 tot en met 35 van het Elektriciteitsdecreet worden onverminderd toegepast voor de taken die de VREG moet vervullen ingevolge artikel 26.

HOOFDSTUK IX

Heffing op de exploitatie van een aardgasdistributienet

AFDELING I

Grondslag, heffingsplichtige en tarief

Artikel 29

Vanaf een door de Vlaamse regering te bepalen datum wordt er een heffing ingesteld op de exploitatie van een aardgasdistributienet.

De heffing wordt berekend op een hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in gigawattuur (GWh) calorische bovenwaarde, die gelijk is aan de hoeveelheid die jaarlijks wordt geïnjecteerd op het aardgasdistributienet, verminderd met de hoeveelheid die jaarlijks vanuit dit aardgasdistributienet op een ander aardgasdistributienet wordt geïnjecteerd.

Artikel 30

De heffing is verschuldigd door de aardgasnetbeheerders, met inbegrip van de aardgasnetbeheerders, onderworpen aan de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales.

Zolang er voor een bepaald aardgasdistributienet geen aardgasnetbeheerder is aangewezen overeenkomstig artikel 6, is deze heffing verschuldigd door de exploitant van het aardgasdistributienet op dat ogenblik, met inbegrip van de exploitant die onderworpen is aan de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales.

Artikel 31

Het tarief van de heffing wordt als volgt bepaald :

Hoeveelheid aardgas, uitgedrukt in GWh calo- rische bovenwaarde zoals berekend in artikel 29	Heffing uitgedrukt in euro
0 < . ≤ 100	1.040
100 < . ≤ 250	3.645
250 < . ≤ 500	7.810
500 < . ≤ 1.000	15.615
1.000 < . ≤ 2.000	31.235
2.000 < . ≤ 3.000	52.060
3.000 < . ≤ 4.000	72.880
4.000 < . ≤ 5.000	93.705
5.000 < . ≤ 7.500	130.145
7.500 < . ≤ 10.000	182.200
10.000 < . ≤ 15.000	260.290
15.000 < . ≤ 20.000	364.405
20.000 < . ≤ 25.000	468.520
25.000 < . ≤ 30.000	572.635
30.000 < . ≤ 35.000	676.750
35.000 < . ≤ 40.000	780.865
40.000 < . ≤ 45.000	884.980
45.000 < . ≤ 50.000	989.095
> 50.000	1.145.270

Artikel 32

De heffing wordt van rechtswege jaarlijks geïndexeerd door het tarief, bepaald in artikel 31, te vermenigvuldigen met het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand oktober van het heffingsjaar, en te delen door het indexcijfer van de consumptieprijzen, vastgesteld voor de maand december van het jaar 2000.

AFDELING II

Vestiging van de aanslag

Artikel 33

De heffingsplichtige doet jaarlijks vóór 30 maart van het jaar dat volgt op het heffingsjaar, aangifte van de hoeveelheid aardgas, vastgesteld overeenkomstig artikel 29. De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels betreffende de aangifteplicht.

Artikel 34

Vóór 15 oktober van het jaar dat volgt op het heffingsjaar wordt de heffing ingekohierd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar, aangewezen door de Vlaamse regering.

De kohieren bevatten op straffe van nietigheid :

- 1° de naam van de heffingsplichtige ;
- 2° de verwijzing naar dit decreet ;
- 3° het heffingsjaar ;
- 4° het bedrag van de verschuldigde heffing ;
- 5° de datum van uitvoerbaarverklaring ;
- 6° de handtekening van de ambtenaar, belast met het uitvoerbaar verklaren van het kohier.

Ter uitvoering van dit kohier worden aan de heffingsplichtigen de aanslagbiljetten verstuurd. Deze aanslagbiljetten bevatten de gegevens, bepaald in 1° tot en met 5° van het tweede lid, de datum van verzending, de betalingstermijn en de termijn waarbinnen het administratief beroep kan worden ingediend.

Artikel 35

In afwijking van artikel 34 kan een heffing of een aanvullende heffing worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het heffingsjaar in de gevallen waarin de heffingsplichtige nagelaten heeft tijdig een geldige aangifte in te dienen of wanneer de verschuldigde heffing hoger ligt dan de heffing die werd gesteund op de gegevens van het aangifteformulier.

Er kunnen meerdere heffingen betreffende eenzelfde heffingsjaar en lastens dezelfde heffingsplichtige worden gevestigd. Die heffingen worden opgenomen in aanvullende kohieren.

Artikel 36

Wanneer een aanslag nietig verklaard is, omdat hij niet werd gevestigd overeenkomstig een wettelijke regel, met uitzondering van de regels inzake de verjaring zoals bepaald in artikel 44 kan een nieuwe aanslag worden gevestigd ten laste van dezelfde

heffingsplichtige en op grond van dezelfde heffingselementen, zelfs indien de termijnen, bepaald in artikelen 34 en 35, zijn verstreken. Deze aanslag moet worden gevestigd binnen drie maanden vanaf de datum van de uitspraak in het kader van het administratief beroep of binnen zes maanden vanaf de datum van een rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 37

De heffingsplichtige moet de heffing betalen binnen zestig kalenderdagen na verzending van het aanslagbiljet. Na verloop van deze periode is hij nalatigheidsinteressen verschuldigd, conform de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelasting.

Ook inzake de moratoriumintresten zijn de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelasting van toepassing.

AFDELING III

Controle

Artikel 38

De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die belast zijn met de controle en het onderzoek in verband met de toepassing van deze heffing. Deze ambtenaren zijn van rechtswege gemachtigd om bij de heffingsplichtigen en bij derden inlichtingen in te winnen en gegevens op te zoeken en te verzamelen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige. De heffingsplichtige alsmede elke derde die over de gevraagde gegevens beschikt, is verplicht deze inlichtingen te verstrekken op eenvoudig verzoek van deze ambtenaren.

Deze ambtenaren zijn van rechtswege gemachtigd om bij de heffingsplichtige en bij derden alle boeken, stukken of registers op te vragen en in te kijken die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige. De heffingsplichtige, alsmede elke derde die over de gevraagde boeken, stukken of registers beschikt, is verplicht die voor te leggen op ieder verzoek van deze ambtenaren. De ambtenaren kunnen deze boeken, stukken of registers ter plaatse inkijken of ze meenemen tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

Na voorlegging van hun legitimatiebewijs en op voorwaarde van een voorafgaande machtiging van de rechter in de politierechtbank, hebben deze ambtenaren toegang tot de bedrijfslokalen van de heffingsplichtige om vaststellingen te kunnen doen die kunnen leiden tot de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige.

Alle inlichtingen, stukken, processen-verbaal, of akten, ontdekt of verkregen door deze ambtenaren in de uitoefening van hun functie, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een bestuursdienst van de staat, met inbegrip van de parketten en de griffies van de hoven en de rechtbanken, de administraties van de gemeenschappen en gewesten, de provincies en de gemeenten, alsmede de organen en de instellingen van openbaar nut, kunnen door het Vlaamse Gewest worden aangewend om de juiste heffing ten laste van de heffingsplichtige vast te stellen.

AFDELING IV

Administratief beroep

Artikel 39

Binnen een termijn van zestig kalenderdagen na de verzending van het aanslagbiljet kan de heffingsplichtige beroep aantekenen bij de Vlaamse regering. Dat beroep vermeldt op straffe van nietigheid de naam van de heffingsplichtige, het kofiernummer, het aanslagjaar en de motieven van het beroep.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere regels betreffende dit administratief beroep.

De regels van het Wetboek van Inkomstenbelasting gelden voor de eisbaarheid van de aanslagen waartegen beroep is ingesteld.

AFDELING V

Ambtshalve heffing, administratieve geldboete en dwangbevel

Artikel 40

Indien de heffingsplichtige nalaat de aangifte te doen, bepaald in artikel 33, kan de Vlaamse rege-

ring de heffingsplichtige in gebreke stellen door middel van een aangetekende brief of een deurwaardersexploot.

Indien de heffingsplichtige nalaat om binnen een periode van zestig kalenderdagen na verzending van de ingebrekestelling aangifte te doen, kan de Vlaamse regering een ambtshalve aanslag vestigen. Die aanslag kan worden gebaseerd op de hoeveelheid aardgas, vastgesteld overeenkomstig artikel 29, van het vorige heffingsjaar. De aanslag kan ook worden gebaseerd op tekenen en indiciën.

Artikel 41

Zodra de nalatigheidsintresten verschuldigd zijn, wordt een administratieve geldboete opgelegd, gelijk aan het ontdoken bedrag, op voorwaarde dat de heffingsplichtige werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen.

Tegen deze geldboete kan binnen dertig dagen door middel van een aangetekende brief beroep worden ingediend bij de directeur-generaal van de administratie, bevoegd voor de inning.

Artikel 42

Bij gebrek aan voldoening van de heffing, de intresten en de administratieve geldboete, kan een dwangbevel worden uitgevaardigd door de daartoe door de Vlaamse regering belaste ambtenaar.

Dit dwangbevel wordt gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar die daartoe is aangewezen door de Vlaamse regering.

De betekening ervan gebeurt door deurwaarders-exploot of per aangetekende brief.

Op het dwangbevel zijn de bepalingen van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende het bewarend beslag en de middelen van tenuitvoerlegging van toepassing.

Tot zekerheid van betaling van de heffing heeft het Vlaamse Gewest eenzelfde algemeen voorrecht als bedoeld bij het WIB.

Artikel 43

Verzet tegen het dwangbevel schort de tenuitvoerlegging van het dwangbevel op.

In geval van verzet, kan tot op het moment van de uitspraak over het verzet bij beschikking, vonnis of arrest dat in kracht van gewijsde is gegaan, een vordering worden ingeleid om de heffingsplichtigen te horen veroordelen tot betaling van een provisioneel bedrag op het bij dwangbevel gevorderde bedrag.

AFDELING VI

Verjaring

Artikel 44

De vordering tot betaling van de heffing, van de intresten en de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, te rekenen vanaf de dag waarop ze is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK X

Sancties

Artikel 45

Worden gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van een tot vijfhonderd euro of met één van deze straffen alleen :

1° zij die de krachtens dit decreet verrichte verificaties of onderzoeken van de VREG of de Vlaamse regering krachtens dit decreet hinderen, die weigeren de informatie te verstrekken die zij gehouden zijn mee te delen krachtens dit decreet, of die bewust verkeerde of onvolledige informatie verstrekken ;

2° zij die de bepalingen van artikel 16, § 1, en artikel 17 overtreden.

Artikel 46

§ 1. Onverminderd de andere door dit decreet of in een uitvoeringsbesluit ervan bepaalde maatregelen, kan de VREG elke in het Vlaamse Gewest gevestigde natuurlijke persoon of rechtspersoon verplichten tot naleving van specifieke bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan binnen de door haar bepaalde termijn. Indien de natuurlijke persoon of rechtspersoon bij het verstrijken van de termijn in gebreke blijft, kan de VREG, op voorwaarde dat de natuurlijke of rechtspersoon werd gehoord of naar behoren werd opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen.

Deze administratieve geldboete mag, per kalenderdag, niet lager zijn dan duizend tweehonderd vijftig euro, noch hoger zijn dan honderdduizend euro, noch, jaarlijks in totaal, hoger zijn dan twee miljoen euro of 3 procent van de omzet die de betrokken persoon heeft gerealiseerd op de Vlaamse aardgasmarkt tijdens het laatste afgelopen boekjaar, indien dit laatste bedrag hoger is.

Strafvervolgung in de zin van artikel 45 sluit administratieve geldboete uit, voor wat betreft de vervolgte feiten, ook wanneer de vervolging tot vrijpraak heeft geleid.

§ 2. Onverminderd § 1, is het tarief van de administratieve geldboete voor een overtreding op grond van artikel 22, § 1, zodanig dat de vermeden geldboete bij het voorleggen van één groenewarmtecertificaat gelijk is aan de vermeden geldboete, vastgesteld voor een overtreding van artikel 23 van het Elektriciteitsdecreet bij het voorleggen van de groenestroomcertificaten die in plaats van groenewarmtecertificaten voorgelegd kunnen worden, zoals bepaald op grond van artikel 22, § 3.

§ 3. De VREG legt de administratieve geldboeten zoals bepaald in § 1 en § 2, vast en geeft de betrokken persoon hiervan kennis per aangetekende brief. Die met redenen omklede kennisgeving vermeldt het bedrag van de administratieve geldboete.

Artikel 47

In artikel 569 van het Gerechtelijk Wetboek wordt, wat het Vlaamse Gewest betreft, 33° vervangen door wat volgt :

"33°. van de beroepen tegen de beslissing van het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 37, § 1, van het Elektri-

teitsdecreet en artikel 46, § 1, van het Aardgasdecreet."

Artikel 48

Het beroep bij de rechtbank van eerste aanleg tegen de beslissing van de VREG tot het opleggen van een administratieve geldboete op grond van artikel 46, § 1, werkt schorsend.

Artikel 49

Indien de betrokken persoon of rechtspersoon het oneens is met de sanctie, opgelegd door artikel 46, § 2, kan hij, binnen 10 dagen na de kennisgeving, bedoeld in artikel 46, § 3, de VREG van zijn tegenargumenten in kennis stellen door middel van een aangetekende brief. Na het verstrijken van deze termijn is de beslissing definitief. De VREG kan haar beslissing echter herroepen of het bedrag van de administratieve geldboete aanpassen indien de tegenargumenten gegrond blijken te zijn. In dit geval zal een nieuwe kennisgeving plaatsvinden.

Artikel 50

Na de kennisgeving, bedoeld in artikel 46, § 3, moet de administratieve geldboete binnen dertig dagen betaald worden.

De VREG kan uitstel van betaling verlenen voor een door haar bepaalde termijn.

Indien de betrokken persoon in gebreke blijft bij het betalen van de administratieve geldboete, wordt de geldboete bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse regering wijst de ambtenaren aan die gelast zijn dwangbevelen te geven en uitvoerbaar te verklaren. Deze dwangbevelen worden betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

Artikel 51

De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, § 1, wordt gestort in de Vlaamse middelenbegroting. De opbrengst van de administratieve geldboeten, vermeld in artikel 46, § 2, komt ten gunste van het Fonds Hernieuwbare

Energiebronnen, bedoeld in artikel 26 van het Elektriciteitsdecreet.

HOOFDSTUK XI

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 52

Zolang de beheerders van de VREG nog niet allemaal zijn aangewezen, wordt de Vlaamse regering gemachtigd over te gaan tot de uitvoering van de artikels waarvoor de VREG krachtens dit decreet tot uitvoering gehouden is of advies moet verstrekken.

Artikel 53

Elk ontwerp van uitvoeringsbesluit van dit decreet wordt door de Vlaamse regering voor advies aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en aan de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen voorgelegd.

Artikel 54

Dit decreet wordt aangehaald als 'het Aardgasdecreet'.

Artikel 55

De Vlaamse regering kan de bepalingen van het Elektriciteitsdecreet en het Aardgasdecreet coördineren, met inachtneming van de wijzigingen die daarin uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn aangebracht tot aan het tijdstip van de coördinatie.

Te dien einde kan de Vlaamse regering :

- 1° de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen veranderen en in het algemeen de teksten naar de vorm wijzigen ;
- 2° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen, met de nieuwe nummering overeenbrengen ;

3° zonder afbreuk te doen aan de beginselen die in de te coördineren bepalingen vervat zijn, de redactie ervan wijzigen teneinde ze onderling te doen overeenstemmen en eenheid in de terminologie te brengen ;

4° in de bepalingen die niet in de coördinatie worden opgenomen, de verwijzingen naar de gecoördineerde bepalingen aanpassen.

De coördinatie zal het volgende opschrift dragen : "Decreet betreffende de organisatie van de energiemarkt", gecoördineerd op [...].

Artikel 56

In artikel 36 van het Elektriciteitsdecreet worden de woorden "vijftig tot twintigduizend frank" vervangen door de woorden "een tot vijfhonderd euro".

Artikel 57

In artikel 37, § 1, tweede lid van hetzelfde decreet worden de woorden "vijftigduizend frank" vervangen door de woorden "duizend tweehonderd vijftig euro", de woorden "vier miljoen frank" door de woorden "honderd duizend euro" en de woorden "tachtig miljoen frank" door de woorden "twee miljoen euro".

Artikel 58

In artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet worden de woorden "2.000 frank" vervangen door de woorden "vijftig euro", de woorden "3.000 frank" door de woorden "vijfenzeventig euro", de woorden "4.000 frank" door de woorden "honderd euro" en de woorden "5.000 frank" door de woorden "honderd vijftig euro".

Artikel 59

Artikel 40 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt :

" Artikel 40

Het tarief van de heffing wordt als volgt bepaald :

Hoeveelheid elektrische stroom uitgedrukt in GWH, zoals berekend in artikel 38	Heffing uitgedrukt in euro
0 < . ≤ 100	1.860
100 < . ≤ 250	6.195
250 < . ≤ 500	14.875
500 < . ≤ 1.000	29.745
1.000 < . ≤ 2.000	59.495
2.000 < . ≤ 3.000	99.155
3.000 < . ≤ 4.000	138.820
4.000 < . ≤ 5.000	178.485
5.000 < . ≤ 7.500	247.895
7.500 < . ≤ 10.000	347.050
10.000 < . ≤ 15.000	495.785
15.000 < . ≤ 20.000	694.100
20.000 < . ≤ 25.000	892.415
25.000 < . ≤ 30.000	1.090.730
30.000 < . ≤ 35.000	1.289.045
35.000 < . ≤ 40.000	1.487.360
40.000 < . ≤ 45.000	1.685.675
45.000 < . ≤ 50.000	1.883.990
> 50.000	2.231.040

".

Artikel 60

De Vlaamse regering bepaalt de datum waarop de bepalingen van dit decreet in werking treden. Artikelen 31, 45, 46, 56, 57, 58 en 59 kunnen pas in werking treden vanaf 1 januari 2002.